

Publicerad 2018-01-15 21:39 av Lena Själsöga Keijser

höra

koltrast

vackra koltrast

en boll i vinterträd

följer

livens rörelser

tänder slocknat ljus

tyst är du i vinterfamn

tonandejublande är du i vårens famn

livsföljen

utan tvekan

så sträcker jag mina tömda ögon

in i strändernas vida krusningar

en kvinna med molnhår

ber mig till

hon lyfter halsband

med snäckor med turkoser

hon säger

en man lade det i mina händer

mannen sade

ge detta till kvinnan vilken ser

strändernas vida krusningar

halsbandet skall leda hennes till

mina svarshänder

kvinnan med molnhår säger allt är en väntan

hon stiger in i havet och havet sjunger

lägger kinden

till smältbäckens pelare

istappar med

andning

tårar väcks

stiger upp

ur den röda sjön

förenas med istappens visshet

blickar in i vintergräs

stillhetens skogar följer mig

kom vagga

mina ensamma händers ögon

kartorna skrivna

så långt insjunkna

vem hör mitt hjärtas sång

finns det samstämda hjärtat

vandrar

barfota i snö

för att uppleva snön

bränna rent

vandringarnas

gång

lägger syner i is

följer himlarnas eldar

inväntar nattsvanen närvaro

smält

synen min

den fräter sönder mig

jag har skrivit så många ord

med mitt hjärtas penna

med mitt hjärtas djupröda bläck

så

min älskade

vagga mina händers oro

låt mig få

sova lugnt

höra ditt hjärtas andning

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten